

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Търговище, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. Х.
като разглежда докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Търговско дело № 20223500900014 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава 32 от ГПК – „Производство по търговски сделки“.

Постъпила е искова молба от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от изпълнителния директор Д.Ш. и прокуриста М. Ванева М. Ванева, чрез Адвокатско дружество "Чаталбашев, Петкова и И.", чрез адвокат Х. И., САК, със съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4. тел. на кантората: 02/4261381; 02/9800001; 0879144421, срещу 1. Й. Н. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. С... № 37 и 2. С. К. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. С..., ул. С... № 39, с цена на исковите претенции, както следва: - **главница: 25 799,00 лв.** (двадесет и пет хиляди седемстотин деветдесет и девет лева); **възнаградителна лихва: 3 051,23 лв.** (три хиляди петдесет и един лева и двадесет и три ст.); **мораторна лихва: 859,46 лв.** (осемстотин петдесет и девет лева и четиридесет и шест ст.); **такси: 162,02 лв.** (сто шестдесет и два лева и две ст.); **нотариални такси: 144,00 лв.** (сто четиридесет и четири лв.)

В исковата молба се твърди, че по силата и при условията на Договор за потребителски кредит № FL944532 от **22.10.2018 г.**, сключен между „Юробанк България“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Околовръстен път“ № 260, ЕИК 000694749, - от една страна и от друга

страна - **Й. Н. Й., и С. К. Г.**, банката е предоставила на кредитополучателите кредит в размер на 28 500,00 лв. (двадесет и осем хиляди и петстотин лева), като кредитополучателите се задължават да върнат ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор, видно от уговореното в чл. 1 от Договора. В съответствие с договора, кредитополучателите са усвоили предоставените от банката парични средства в размер 28 500,00 лв. (двадесет и осем хиляди и петстотин лева), от разплащателна сметка: IBAN: BG 25 BPBI 79431079098203, разкрита на името на **Й. Н. Й.** при „Юробанк България” АД. Средствата по кредита са усвоени изцяло на 22.10.2018 г. По силата на чл. 3, ал. 1 от договора, за усвояния кредит кредитополучателите дължат на банката за срока на издължаване на кредита променлива годишна лихва в размер на сбора от Референтния лихвен процент ПРАЙМ на Банката, за съответния период на начисляване на лихвата, плюс договорна надбавка в размер на 6,350 % (шест цяло тридесет и пет стотни процентни пункта). Към момента на сключване на процесния договор Референтният лихвен процент ПРАЙМ на Банката е в размер на 1,150 % (едно цяло сто и петдесет процентни пункта). В чл. 4 във вр. с чл. 7 от Договора страните договарят, че процесният кредит се погасява на анюитетни месечни вноски, включващи лихва и главница и посочени като брой, размер и падеж в нарочен погасителен план, представляващ неразделна част от договора за кредит. Ищецът твърди, че длъжниците не са изпълнили договорните си задължения по договор № FL944532 от 22.10.2018 г. На основание чл. 14 от Договор за потребителски кредит № FL944532 от 22.10.2018 г., поради непогасяване на месечна вноска с падеж 22.09.2019 г., банката е изпратила покана до Кредитополучателя - **Й. Н. Й.** за обявяване на задължението по Договор за потребителски кредит № FL944532 от 22.10.2018 г. за изцяло предсрочно изискуемо. Твърди се, че вторият ответник също е уведомен на 26.05.2020 година.

Предвид изложените обстоятелства, ищцовата банка моли съда да постанови решение, с което да осъди длъжниците **Й. Н. Й. и С. К. Г.**, да заплатят в условията на солидарна отговорност, свое задължение, произтичащо от Договор за потребителски кредит № FL944532 от 22.10.2018 г., в размер на **общо 30 015,71 лв.** (тридесет хиляди и петнадесет лева и седемдесет и една ст.), от които: 25 799,00 лв. (двадесет и пет хиляди седемстотин деветдесет и девет лева) - главница, ведно със законна лихва

върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението; 3 051,23 лв. (три хиляди петдесет и един лева и двадесет и три ст.) - договорна възнаградителна лихва за периода 22.09.2019 г.-23.02.2022 г.; 115,47 лв. (сто и петнадесет лева и четиридесет и седем ст.); - мораторна лихва за периода от 22.09.2019 г.-12.03.2020 г.; 743,99 лв. (седемстотин четиридесет и три лева и деветдесет и девет ст.); — мораторна лихва за периода от 14.05.2020 г.- 23.02.2022 г.; 162,02 лв. (сто шестдесет и два лева и две ст.) - такси за периода от 22.09.2019 г.- 23.02.2022 г., сумата от 144,00 лв. (сто четиридесет и четири лева) - нотариални такси за периода от 22.09.2019 г., до 23.02.2022 г.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК първият ответник, чрез назначения от съда особен представител адвокат Н. Ф. – АК – Търговище, е депозирал писмен отговор, в който се излага следното:

Оспорва клаузите по договора за потребителски кредит както следва: чл. 3, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 5, ал. 6, ал. 7, ал. 11, чл. 7, ал. 2 от Договора за потребителски кредит. Твърди, че изброените клаузи от договора не са резултат от индивидуално договаряне и постигнато взаимно съгласие по съдържанието на клаузите съобразно чл. 146, ал. 2 ЗЗП. Съгласно чл. 146, ал. 2 и ал. 4 ЗЗП и постоянната практика на ВКС, обективизирана в решение № 98/17г. по т.д. № 535/2016г. на ВКС, ТК, II ТО, решение № 51/04.04.2016г. по т.д. № 504/2015 г. на ВКС, ТК, II ТО, и решение № 77/22.04.2015г. по гр.д. № 4452/2014г. на ВКС, ГК, III ГО не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при общи условия /чл.146, ал.2 ЗЗП/, като тежестта на доказване, че определено условие на договора е индивидуално уговорено, е на търговеца/доставчика - чл. 146, ал. 4 ЗЗП.

Отделно се твърди, че от представените към исковата молба документи е видно, че ответникът не е уведомен за предсрочната изискуемост; писмото е върнато обратно без никакво отбелязване - дали е напуснал адреса или се е преместил на друг такъв, или не е намерен. Прави възражение за изтекла погасителна давност върху лихвите по главницата за период от 3 години назад, като счита, че от 2019 година, когато е спряно плащането на кредита, до настоящия момент са изминали почти 4 години, поради което счита, че не

се дължат такива лихви.

По така постъпилия отговор е постъпила допълнителна искова молба от ищеца „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК 000694749, чрез адвокат Х. Х. И., САК, в който се прави доказателствено искане във връзка с отговора на първия ответник, а именно - да бъде допуснат допълнителен въпрос към вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза относно това какви са били лихвените нива по кредитната сделка за възнаградителна лихва. Поясняват, че съгласно чл. 3, ал. 11 от Договора кредитополучателите са декларирали, че са запознати, че ползват преференциални условия по договора, което обстоятелство само по себе си декларира индивидуално договаряне на условията по кредита.

По така постъпилата ДИМ е постъпил допълнителен отговор от първия ответник чрез особения представител адвокат Н. Ф. – АК – Търговище, в който се поддържат всички така направени възражения.

Постъпил е писмен отговор по исковата молба и от втория ответник С. К. Г., чрез П. С. - адвокат при Великотърновска адвокатска колегия, със служебен адрес в гр.Горна Оряховица, обл.Велико Търново, ул."Вичо Грънчаров" № 2 Д, мобилен телефон 0889/443607 и стационарен телефон 0618/60348, в който отговор се излага следното:

Счита, че настоящото производство НЕ СЛЕДВА да се разглежда по реда на глава Тридесет и втора: Производство по търговски сделки, от част Трета: Особени искиви производства на ГПК, поради което и на основание чл. 369, ал.1 от ГПК вр. с чл. 113 от ГПК , прави възражение за разглеждане на делото по общия ред. Твърди се по съществото на спора, че предявеният срещу С. К. Г. иск е неоснователен, тъй като той не е получил от Банката каквато и да е сума във връзка с потребителския кредит, приложен по делото, и не е усвоил тази сума. Моли за отхвърляне на иска спрямо него.

По така постъпилия отговор не е постъпила допълнителна искова молба.

В съдебно заседание ищецът не изпраща представител. Постъпила е молба за даване на ход по делото и за постановяване на решение, с което исковите претенции спрямо двамата ответници да бъдат изцяло уважени.

В съдебно заседание за първия ответник се назначава особеният му представител адвокат Н. Ф. от АК – Търговище, която моли за отхвърляне на исковите претенции. Писмено становище в същата насока е постъпило от

адвокат П. С. – процесуален представител на втория ответник като същият счита, че вторият ответник следва да се приеме, че е бил поръчител, а не кредитополучател със съответните от това последици.

По фактите съдът съобрази следното:

С Договор за потребителски кредит № FL944532 от 22.10.2018 г., сключен между „Юробанк България” АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. “Околовръстен път” № 260, ЕИК 000694749, - от една страна и от друга страна - Й. Н. Й. и С. К. Г., банката е предоставила на кредитополучателите **кредит в размер на 28 500 лв.**, като кредитополучателите се задължават да върнат ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор. В чл. 4 във вр. с чл. 7 от договора страните договарят, че процесният кредит се погасява на анюитетни месечни вноски, включващи лихва и главница и посочени като брой, размер и падеж в нарочен погасителен план, представляващ неразделна част от договора за кредит. Съгласно чл. 4 във вр. с чл. 8 от Договора за потребителски кредит и видно от представения като доказателство погасителен план, погасителните вноски се изплащат до 22-ро число на месеца, като крайния срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е до **22.10.2025 г.** Общият брой на погасителните вноски е 84, като погасителният план е подписан от страните по Договора за потребителски кредит и е неразделна част от него.

За изясняване на факти по спора е назначена съдебно-счетоводна експертиза. Съгласно заключението на вещото лице-икономист разрешеният кредит е отпуснат по сметка IBAN BG25 BPBI 7943 1079 0982 03, открита на името на кредитополучателя Й. Н. Й.. На л.16 е представено банково бордеро № 4082162/22.10.2018 година, в което на същата дата е отразено постъпление на сумата 28 500 лв по банкова сметка IBAN BG25 BPBI 7943 1079 0982 03 с титуляр Й. Н. Й. с основание - усвояване на кредит 4758557. Видно е, че главницата по кредита е усвоена еднократно, на датата на подписване на договора и откриване на разплащателната сметка IBAN BG 25 BPBI 7943 10 79098203. След заверяване на сметката на **кредитополучателя с усвоената сума и на същата дата средствата са изразходвани за погасяване на други кредитни продукти на Й. Н. Й., банкови такси и теглене на суми в брой от титуляра, след което по сметка е налично салдо в размер 1,02 лв.** От

представените от банката регистри не се установява „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД да е превеждало средства от отпуснатия кредит към сметка на втория ответник С. К. Г..

Видно от договора, по кредита е уговорена годишна лихва (ГЛП) в размер на сбора от променлива величина - референтен лихвен процент (РЛП) Прайм на Юробанк за необезпечени кредити в съответната валута и постоянна величина - надбавка 6,35 %. Към датата на сключване на договора РЛП е 1,15%, т.е. ГЛП към датата на сключване на договора е 7,5% (6,35+1,15). Считано от 24.03.2020 г., РЛП Прайм за необезпечените кредити е променен от 1,15% на 0,65 %, като изменението е публикувано в сайта на банката. Вследствие промяната на РЛП Прайм е налице намаление на ГЛП по процесния кредит от 7,5% (6,35+1,15) на 7 % (6,35+0,65) по вноските с падежи след 24.03.2020 г. В чл. 3, ал. 11 от процесния договор е посочено, че по договора се ползват преференциални лихвени условия (спрямо стандартните лихвени условия на банката, приложими към момента на сключването му) при наличие на две условия – осигуряване постъпването на средства в размер на МРЗ (бонус 3,5%) и поддържане на застрахователно покритие и задължение за плащане на застрахователни премии по застраховка „Защита на плащанията“ (бонус 1,5%), подробно описани в ал. 11. При извършената проверка на банковото досие по кредита от страна на вещото лице, същото установява, че банката е приела, че поради неизпълнение на посочените в чл. 3, ал. 11 условия, преференциалните лихвени условия не са приложими, считано от 22.05.2020 г., поради което считано от тази дата ГЛП по кредита е определен в размер 12 % (6,35+0,65+3,5+1,5). Не са представени нови погасителни планове след измененията в сила от 22.04.2020 г. и 22.05.2020 г.

Общият размер на погашенията по кредита възлиза на 5 001,51 лв, като последното погашение е отчетено на **27.12.2019 г.** След тази дата по сметките не са отразени движения, като наличността и по двете изследвани разплащателни сметки на титуляра е нула лева, считано от 27.12.2019 г. С отчетените събрани суми в общ размер 5 001,51 лв, в регистрите на банката са отразени следните погашения по кредита: • 336,56 лв застраховки; • 35,00 лв такси непогасяване; • 70,77 лв лихви просрочие; • 1 868,67 лв възнаградителна лихва по погасителен план, като с последното плащане на 27.12.2019 г. е погасена лихва с падеж 22.09.2019 г. на 28.11.2019 година първият ответник е

внесъл 120 лева вноска на каса за погасяване на кредита, а на 27.12.2019 година 309,71 лева плюс още 10 лева служебно са прехвърлени от сметките на първия кредитополучател за погасяване на кредита. След тази дата погасяване на кредита няма.

На 22.05.2020 година е изготвено писмо от страна на банката до втория ответник С. К. Г., в което е посочено, че банката обявява кредита за изцяло и предсрочно изискуем като се посочва, че към 17.05.2020 година задължението по кредита е в размер на 26 970.66 лева. На адресата е даден 14-дневен срок да погаси задълженият. Писмото е получено от втория ответник на 26.05.2020 година. Във връзка с липса на постъпления за погасяване на кредита банката е изготвила нотариална покана от 21.12.2020 година до първия ответник, с която го уведомява, че към 29.07.2020 година общото задължение на кредитополучателя е в размер на 27 989.88 лева като му дава 7-дневен срок да погаси задълженията си. На нотариалната покана е отбелязано, че са правени опити за връчване на поканата на адресата на 01.02.2021 година, 20.02.2021 година, 09.03.2021 и 12.11.2021 година като нотариалната покана е връчена чрез уведомление по чл. 50, ал. 2 от ГПК и чл. 47, ал. 1 от ГПК. Приложени са уведомленията до Й. Н. Й. и разписки, изходящи от служител в нотариалната кантора за направените опити лично да бъде уведомен кредитополучателя.

От правна гледна точка съдът приема следното:

Безспорно е наличието на облигационно правоотношение между страните по договор за потребителски кредит, въз основа на който е отпусната сума в размер на 28 500 лева при определени в договора условия.

Един от въпросите, които се поставят в настоящото производство, е за качеството на втория ответник в така създадената между страните облигационна връзка. Вторият ответник твърди, че неговата роля в договора за банков кредит не е на кредитополучател, а на поръчител.

В тази връзка съдът приема следното: За втория ответник безспорно е възникнала пасивна солидарност за задълженията по договора. Солидарната отговорност е налице във всички случаи, когато кредиторът има възможност да изисква от всеки от длъжниците цялото си вземане, като изпълнението на един погасява дълга и освобождава всички длъжници (чл. 122 ЗЗД). Общите правила, уредени в чл. 121-127 ЗЗД, са приложими за всички случаи, когато е налице пасивна солидарност, стига нещо друго да не е уговорено. Разликите

се следват, както от изрично съдържащите се в този смисъл уговорки, така и от основанието за възникване на солидарността. В мотивите към Решение № 24/03.04.2013 г. по т. д. № 998/2011 г. на I т. о. на ВКС е изяснено, че съгласно чл. 121 ЗЗД солидарност между двама длъжници възниква по силата на закона или ако е уговорена между страните. Посочено е, че такава може да възникне, когато длъжниците са съдлъжници, а също и при договор за поръчителство, но двете хипотези са различни. Даден е пример с договор за заем. Солидарно създадени са лицата, които са получили паричната сума общо, без разграничение каква част поема всяко едно от тях и независимо от това на кое от тези лица е предадена фактически, като кредиторът може да претендира пълния размер на предоставения заем от всеки един от длъжниците. Солидарна отговорност възниква и при договор за поръчителство - чл. 141, ал. 1 ЗЗД, когато едно лице отговоря пред кредитора за изпълнение на задължението на длъжника, или в случая на договор за заем, поръчителят отговаря пред кредитора за връщане на паричната сума, без да е получил същата в собственост. В практиката се приема, че ако кредитополучателите са двама, обикновено в договора за кредит страните следва изрично да уговорят, че вземането на кредитора по отношение на кредитополучателите е неделимо съгласно чл. 128 ЗЗД, при което то може да бъде събрано изцяло от всеки от кредитополучателите. При тази договорка между страните, в която те изрично се позоват на чл. 128 ЗЗД, се приема, че страните са договорили солидарна отговорност на двамата кредитополучатели по смисъла на чл. 121 ЗЗД, при която кредиторът може да търси цялото изпълнение от всеки един от съдлъжниците. При неделимост на задължението възниква солидарна отговорност. Липсва ли такава уговорка, солидарност не възниква, защото паричното задължение е делимо, освен ако друг закон не предвижда солидарна отговорност.

Предвид установената по-горе фактическа обстановка, съдът намира, че вторият ответник в така създадената между него и ищеца облигационна връзка не се явява кредитополучател по обсъждания договор за банков кредит. Видно от текстовете на самия договор, изрично е посочено, че кредитът ще се усвои по сметка на първия ответник, както и служебно ще се събира отново от негова сметка – чл. 2, ал. 1 и ал. 3 и чл. 18, ал. 2 от договора. Факт е, че с получената сума от 28 500 лева са погасени стари задължение на първия ответник към банката в размер на 23 183,67 лева. Отделно от това,

единствено първият ответник е бил застраховано лице към застрахователна програма „Защита на плащанията“ на кредитополучателите по потребителски кредити, предоставени от банката. В приложения по делото погасителен план единствено като кредитополучател е посочен Й. Н. Й.. Погасяване на кредита е правил единствено той. Всички тези факти показват, че банката не е възприемала втория ответник като кредитополучател, а като лице, което да гарантира връщането на получената от кредитополучателя сума. Тези уговорки от договора и действия по изпълнението му сочат недвусмислено, че само първият ответник и кредиторът са страни по основното правоотношение, а вторият ответник се явява само личен гарант пред кредитора за изпълнението на задълженията на длъжника. Съдът намира, че намерението на страните по договора и преследваната от тях цел е вторият ответник да обезпечи дълга на кредитополучателя Й. Н. Й.. Задължението на С. К. Г. е акцесорно на това по договора за кредит и следва да се третира като уговорено като поръчителство и спрямо него следва да се прилагат разпоредбите на чл.138 и сл. от ЗЗД. В тази връзка следва да се обсъди изтекъл ли е срока по чл. 147, ал. 1 от ЗЗД. Съгласно сочената разпоредба поръчителят остава задължен и след падежа на главното задължение, ако кредиторът е предявил иск против длъжника в течение на шест месеца. Самият С. К. Г. е уведомен за волеизявлението на банката за обявяване на кредита за предсрочно изискуем на 26.05.2020 година. Що се отнася до уведомяването на кредитополучателя Й. Н. Й., то същият е уведомен чрез нотариална покана, връчена при условията на чл. 47, ал. 1 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 1 от ГПК „Когато ответникът в продължение на един месец не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. Невъзможността ответникът да бъде намерен на посочения по делото адрес се констатира най-малко с три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден. В случая спрямо първия ответник е приложена процедурата по чл. 47, ал. 1 от ГПК – търсен е на адреса си на 01.02.2021 година, на 20.02.2021 година /неприсъствен ден/ и на 09.03.2021 година- т.е. в

рамките на повече от месец, но не се е явил да получи нотариалната покана, поради което следва да се приеме, че изявлението на банката, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем, е доведено до неговото знание чрез тази процедура, считано от 23.03.2021 година, след изтичане на дадения 14-дневен срок за получаване на книгата. Безспорно е, че при уговорено погасяване на главното задължение на отделни погасителни вноски с различни падежи, шестмесечният срок по чл. 147, ал. 1 ЗЗД започва да тече от настъпване на изискуемостта на целия дълг, включително в хипотеза на предсрочна изискуемост. Искът на банката е предявен на 10.03.2022 година – т.е. след изтичане на предвидения в чл. 147, ал. 1 от ЗЗД срок. Предявеният срещу С. К. Г. иск е изцяло неоснователен и следва да се отхвърли като такъв със съответните последици.

Що се отнася до така предявения иск срещу кредитополучателя Й. Н. Й., настоящият съдебен състав намира, че спрямо него предявеният иск се явява основателен. За да се приеме, че е настъпила предсрочна изискуемост на кредита в конкретния случай е необходимо кредиторът да е направил изявление за това до длъжника и да са налице условията по договора за настъпването на тази предсрочна изискуемост. Условията безспорно са налице, поради наличието на неплатени от страна на кредитополучателя падежирали вноски по кредита. Последната вноска по кредита е от 27.12.2019 година. Налице е волеизявление от кредитора, получено от другата страна за обявяването на предсрочната изискуемост в условията на процедура по чл. 47, ал. 1 от ГПК. С оглед на така удостоверените от служителя по призоваване действия, осъществени в рамките на делегираните му съгласно закона права, се констатира редовно изпълнена процедура по връчване.

Относно възраженията за нищожност на клаузи от договора, релевирани в отговора на ИМ, настоящият състав намира, че процесният договор попада в приложното поле на потребителската защита, тъй като кредитополучателят е физическо лице, по кредит, който не е предназначен за търговска или професионална дейност и е потребител на финансова услуга по см. на § 13, т. 12 от ДР на ЗЗП и във връзка с т. нар. "тълкувателна приложимост" на Директива 93/13/Е /в случая чл. 2, т. „б”/, според която националният съдия трябва да тълкува вътрешното право в съответствие с директивите дори те да нямат директен ефект / в този смисъл CJCE, 10 avril 1984, Von Colson, aff. 14/83, Rec. p. 1891/. Договорите за кредит, в това число потребителски или

кредити, обезпечени с ипотека, съставляват финансови услуга и клаузите в договорите подлежат на проверка за валидност при твърдения за наличие на специален фактически състав по чл. 143 ЗЗП. Спецификата на кредитирането като потребителски продукт е отчетена от законодателя, чрез специалните разпоредби на чл. 144, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 3 ЗЗП, поради което при тълкуване нищожността на процесната клауза съдът следва да приложи обхватното поле на ЗЗП. В настоящия случай липсва конкретизация на приложима хипотеза от чл.143 от ЗЗП.

С разпоредбата на чл. 143 от ЗЗП е обявена за неравноправна всяка уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя. За да се прецени дали конкретните клаузи по договор отговарят на критериите на закона, те трябва да бъдат формулирани по ясен и недвусмислен начин, както и потребителят предварително да е получил достатъчно конкретна информация как търговецът на финансови услуги може едностранно да промени цената. Съгласно чл. 146, ал. 1 ЗЗП неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално, а не са уговорени индивидуално предварително изготвените от търговеца клаузи, върху чието съдържание потребителят не е имал възможност да влияе, както и в случаите на договор при общи условия.

В случая оспорените договорни клаузи касаят предвидените варианти за увеличение на лихвения процент по кредита, в зависимост от стойността на референтния лихвен процент ПРАЙМ на „Юробанк България“ АД и при отпадане на преференциалния лихвен процент. В настоящия случай кредиторът се е възползвал от правото си едностранно да увеличи лихвения процент на 12%, считано от 22.05.2020 година. Видно от клаузата на чл. 3, ал. 11 от договора изменение на лихвения процент се предвижда при нарушаване условията на кредита, при което отпада правото за ползване на преференциален процент. При така установената зависимост между нарушаване условията на договора и отпадане на преференциалните условия, което от своя страна води до увеличаване на лихвения процент, се налага извода, че клаузата не може да бъде определена като позволяваща на търговеца да извърши едностранна промяна. Промяната е обусловена именно от действията на кредитополучателя, което опровергава тезата за

неравноправния характер на клаузата.

Сключеният договор за банков кредит между ищцовата банка и Й. Н. Й. се явява действителен, при спазване на изискванията на ЗПК и ЗЗП. По делото се установява, че кредитополучателят е преустановил да изпълнява задълженията си по договора чрез плащане на договорените погасителни вноски след 27.12.2019 година; банката е обявила кредита за предсрочно и изцяло изискуем; волеизявлението на банката е достигнало до длъжника, макар и в условията на процедура по чл. 47, ал. 1 от ГПК, поради което искът е изцяло доказан с оглед неговото основание. Относно размера на дължимите суми съдът съобразява заключението на вещото лице-икономист.

Видно от заключението на вещото лице дължимата по договора главница е в размер на 25 799,01 лв. /претендирана - 25 799,00 лв./ ; договорната възнаградителна лихва за периода 22.09.2019-23.02.2022 г. е в размер 3 051,21 лв. /претендирана с ИМ - 3 051,21 лв./ Лихвата за забава за периода 22.09.2019-12.03.2020 г. е в размер на 66,59 лева /претендирана 115.47 лева/, а за периода 14.05.2020-23.02.2022 г. - 3 054,31 лева /претендирани – 743.99 лева/. Начислените и непогасени вземания за нотариални такси възлизат на 144 лева. В счетоводството си банката е отразила вземания за месечна такса за обслужване на разплащателна сметка съгл. чл. 5 от процесния договор. Общият размер на начислените и непогасени вземания на банката за такса управление възлиза на 38,50 лв. В счетоводството си банката е отразила вземания за такси за ограничаване на негативните последици от просрочията по процесния договор съгласно тарифата си, раздел XIV, б.В, т.10 (л.18 по делото). Общият размер на начислените и непогасени вземания на банката за тези такси възлиза на 133 лв. или общо банкови такси – 171.50 лева /претендирани – 162.02 лева/.

С оглед така изложеното предявеният иск срещу Й. Н. Й. е основателен за следните суми: главница: 25 799,00 лв. (двадесет и пет хиляди седемстотин деветдесет и девет лева); възнаградителна лихва: 3 051,21 лв. (три хиляди петдесет и един лева и двадесет и три ст.) като следва да се отхвърли тази претенция до пълния ѝ предявен размер от 3 051.23 лева; мораторна лихва: 66,59 лева за периода 22.09.2019-12.03.2020 г. като следва да се отхвърли тази претенция до пълния ѝ предявен размер от 115.47 лева; мораторна лихва: 743.99 лева за периода 14.05.2020-23.02.2022 г.; банкови такси: 162,02 лв.

(сто шестдесет и два лева и две ст.); нотариални такси: 144,00 лв. (сто четиридесет и четири лв.). Ответникът Й. Н. Й. следва да бъде осъден да заплати на ищцовата банка посочените суми със съответните от това последици. Възражението на особения представител на първия ответник за погасяване по давност на лихвите по кредита се явява неоснователно. Искът е предявен на 10.03.2022 година, поради което не е изтекла предвидената в закона давност за погасяване на търсените лихви.

По разноските: С оглед основателността на предявения срещу Й. Н. Й. иск, последният следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски съобразно приложения списък: 1 304.01 лева заплатена държавна такса; 1 716.56 лева заплатено адвокатско възнаграждение; 1 360 лева заплатен депозит за вещо лице и 1 400 лева заплатен депозит за възнаграждение на особен представител.

С оглед отхвърляне на иска по отношение на ответника С. К. Г., същият има право на разноски в размер на 1 430 лева за заплатеното от него адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Й. Н. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Търговище, ул. С... № 37, да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от изпълнителния директор Д.Ш. и прокуриста М. Ванева М. Ванева, чрез Адвокатско дружество "Чаталбашев, Петкова и И.", чрез адвокат Х. И., САК, със съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4, следните дължими суми по договор № FL944532 от 22.10.2018 г., а именно - главница: 25 799,00 лв. (двадесет и пет хиляди седемстотин деветдесет и девет лева); ведно със законната лихва, считано от 10.03.2022 година до окончателно изплащане на задължението; възнаградителна лихва: 3 051,21 лв. (три хиляди петдесет и един лева и двадесет и три ст.) като отхвърля тази претенция до пълния ѝ предявен размер от 3 051.23 лева; мораторна лихва: 66,59 /шестдесет и шест лева и 59 ст./ лева за периода 22.09.2019-12.03.2020 г. като отхвърля тази претенция до пълния ѝ предявен размер от 115.47 лева; мораторна лихва: 743.99 /седемстотин четиридесет и три лева и 99 ст./ лева за периода 14.05.2020-23.02.2022 г.; банкови такси:

162,02 лв. (сто шестдесет и два дева и две ст.); нотариални такси: 144,00 лв. (сто четиридесет и четири лв.), на основание чл. 430 и сл. от ТЗ във връзка с чл. 79 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от изпълнителния директор Д.Ш. и прокуриста М. Ванева М. Ванева, чрез Адвокатско дружество "Чаталбашев, Петкова и И.", чрез адвокат Х. И., САК, със съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4, срещу С. К. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. С..., ул. С... № 39, действащ чрез адвокат П. С. – ВТАК, иск за следните суми, претендирани по договор № FL944532 от 22.10.2018 година, както следва: главница в размер на 25 799,00 лв. (двадесет и пет хиляди седемстотин деветдесет и девет лева); възнаградителна лихва: 3 051,23 лв. (три хиляди петдесет и един лева и двадесет и три ст.); мораторна лихва: 859,46 лв. (осемстотин петдесет и девет лева и четиридесет и шест ст.); такси: 162,02 лв. (сто шестдесет и два дева и две ст.); нотариални такси: 144,00 лв. (сто четиридесет и четири лв.), на основание чл. 430 и сл. от ТЗ във връзка с чл. 79 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД и чл. 147, ал. 1 от ЗЗД, като неоснователен.

ОСЪЖДА Й. Н. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Търговище, ул. С... № 37 и настоящ адрес: гр. Търговище, ЖК „З..“, бл. 52, ап. 70, да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от изпълнителния директор Д.Ш. и прокуриста М. Ванева М. Ванева, чрез Адвокатско дружество "Чаталбашев, Петкова и И.", чрез адвокат Х. И., САК, със съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4, направените по делото разноси в размер на общо 5 780.57 /пет хиляди седемстотин и осемдесет лева и 57 ст./ лева.

ОСЪЖДА „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от изпълнителния директор Д.Ш. и прокуриста М. Ванева М. Ванева, чрез Адвокатско дружество "Чаталбашев, Петкова и И.", чрез адвокат Х. И., САК, със съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4, да заплати на С. К. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. С..., ул. С... № 39, действащ чрез адвокат П. С. – ВТАК, направените по делото разноси в размер на 1430 /хиляда четиристотин и тридесет/ лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от

съобщаването му на страните пред Апелативен съд-Варна

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____